

31985D0613

L 375/20

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

31.12.1985.

PADOMES LĒMUMS

(1985. gada 20. decembris)

par tādu programmu un pasākumu pieņemšanu Kopienas vārdā, kuri attiecas uz dzīvsudraba un kadmija izplūdi, saskaņā ar Konvenciju par jūras piesārņošanas novēršanu no sauszemes avotiem

(85/613/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 235. pantu,

ņemot vērā Komisijas ieteikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,

tā kā 1975. gada 3. martā Kopiena apstiprināja Konvenciju par jūras piesārņošanas novēršanu no sauszemes avotiem ⁽³⁾;

tā kā Kopiena ir arī kļuvusi par minētās konvencijas līgumslēdzēju pusi;

tā kā Parīzes komisijai, kas realizē konvenciju, ir bijušas sarunas par programmām un pasākumiem, kuri attiecas uz dzīvsudraba un kadmija izplūdi, un Kopienai ir lūgts tos apstiprināt rakstveidā līdz 1985. gada 31. decembrim;

tā kā šo programmu un pasākumu noteikumi ir saskaņā ar noteikumiem, kas ir Kopienas direktīvās par šo priekšmetu, proti Direktīvā 76/464/EEK ⁽⁴⁾, 83/513/EEK ⁽⁵⁾ un 84/156/EEK ⁽⁶⁾;

tā kā tāpēc Kopienai vēlams apstiprināt minētās programmas un pasākumus;

tā kā Līgumā nav paredzētas šim nolūkam vajadzīgās pilnvaras, izņemot tās, kas noteiktas 235. pantā,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

Vienīgais pants

1. Kopienas vārdā Padome apstiprina programmas un pasākumus, kuri attiecas uz dzīvsudraba un kadmija izplūdi, saskaņā ar Konvenciju par jūras piesārņošanas novēršanu no sauszemes avotiem.

Minēto programmu un pasākumu teksti ir pievienoti šim lēmumam.

2. Padomes priekšsēdētājs ir pilnvarots iecelt personu vai personas, kas ir pilnvarota(s) šo apstiprinājumu paziņot Parīzes komisijai līdz 1985. gada 31. decembrim. decembrī

Briselē, 1985. gada 20. decembrī

*Padomes vārdā —**priekšsēdētājs*

R. KRIEPS

⁽¹⁾ OV Nr. C 286, 9.11.1985., 4. lpp.

⁽²⁾ OV Nr. C 352, 31.12.1985.

⁽³⁾ OV Nr. L 194, 25.7.1975., 5. lpp.

⁽⁴⁾ OV Nr. L 129, 18.5.1976., 23. lpp.

⁽⁵⁾ OV Nr. L 291, 24.10.1983., 1. lpp.

⁽⁶⁾ OV Nr. L 74, 17.3.1984., 49. lpp.

PIELIKUMS

PARCOM LĒMUMS 85/1

PROGRAMMAS UN PASĀKUMI

(1985. gada 5. jūnijs)

par dzīvsudraba izplūdes robežvērtībām un kvalitātes mērķiem nozarēs, kas nav sārmu metālu hlorīdu elektrolīzes rūpniecība

KOMISIJA, KAS IZVEIDOTA SASKAŅĀ AR KONVENCIJU PAR JŪRAS PIESĀRŅOŠANAS NOVĒRŠANAS NO SAUSZEMES AVOTIEM, KURA PARAKSTĪTA PARĪZĒ 1974. GADA 4. JŪNIJĀ,

ņemot vērā konvencijas noteikumus un jo īpaši tās 18. panta 3. punktu,

IR PIEŅĒMUSI ŠĀDAS PROGRAMMAS UN PASĀKUMUS.

1. pants

1. Rūpniecības nozarēs, kas nav sārmu metālu hlorīdu elektrolīzes rūpniecība, katrai dzīvsudraba izplūdei jūras zonā, kura definēta konvencijas 3.a pantā, vai ūdenstecēs, kas ietekmē jūras zonu, vajadzīga attiecīgās līgumslēdzēja puses kompetentās iestādes iepriekšēja atļauja. Šādās atļaujās nosaka emisijas standartus izplūdei, un tos periodiski pārskata.

2. Emisijas standarti nedrīkst pārsniegt robežvērtības, kas noteiktas 3. punktā tālāk, izņemot gadījumu, kad līgumslēdzēja puse piemēro kvalitātes mērķus atbilstīgi II un IV pielikumam.

3. Robežvērtības, termiņi, kuros jānodrošina atbilstība šīm robežvērtībām, un izplūdes uzraudzības procedūra ir noteikta I pielikumā. Robežvērtības parasti piemēro vietā, kur notekūdeņi, kas satur dzīvsudrabu, iztek no rūpniecības uzņēmuma.

Ja dzīvsudrabu saturošus notekūdeņus apstrādā ārpus rūpniecības uzņēmuma esošā attīrīšanas iekārtā, kas paredzēta dzīvsudraba atdalīšanai, tad attiecīgā līgumslēdzēja puse var atļaut robežvērtības piemērot vietā, kur notekūdeņi iztek no attīrīšanas iekārtas.

4. Neskarot to saistības, kas izriet no 1., 2. un 3. punkta, un konvencijas noteikumus, līgumslēdzēja puses jauniem uzņēmumiem var piešķirt atļaujas tikai tad, ja šie uzņēmumi piemēro standartus, kuri atbilst labākajiem pieejamiem tehniskajiem līdzekļiem, kad tas ir vajadzīgs piesārņojuma novēršanai un likvidēšanai.

Neatkarīgi no metodes, ko līgumslēdzēja puse pieņem, gadījumos, kad tehnisku iemeslu dēļ paredzētie pasākumi neatbilst labākajiem pieejamiem tehniskajiem līdzekļiem, tā pirms atļaujas piešķiršanas sniedz Komisijai pierādījumus, kuri apstiprina minēto iemeslu esamību. Komisija savā nākamajā sanāksmē izskata iesniegto informāciju.

5. Šajās programmās un pasākumos "jauns uzņēmums" ir:

- rūpniecības uzņēmums, kurš sācis darboties pēc šo programmu vai pasākumu pieņemšanas,
- esošs rūpniecības uzņēmums, kurā dzīvsudraba apstrādes jauda ir būtiski palielināta pēc šo programmu un pasākumu pieņemšanas.

6. Analīzes standartmetode dzīvsudraba klātbūtnes noteikšanai ir III pielikuma 1. punktā. Citas metodes var izmantot ar nosacījumu, ka šādu metožu noteikšanas robežas, precizitāte un pareizība ir vismaz tikpat augsta kā tām metodēm, kas noteiktas III pielikuma 1. punktā. Notekūdeņu plūsmas mērījumu pareizībai jābūt tādai, kāda noteikta III pielikuma 2. punktā.

2. pants

1. Līgumslēdzēja puses izstrādā speciālas programmas dzīvsudraba izplūdēm no daudziem avotiem, kas nav rūpniecības uzņēmumi un kam faktiski nevar piemērot 1. pantā noteiktos emisijas standartus.

2. Šo speciālo programmu mērķis ir novērst vai likvidēt piesārņojumu. Tajās iekļauj piemērotākos pasākumus un metodes dzīvsudraba aizstāšanai, uzkrāšanai un pārstrādei.

3. Speciālo programmu izpildi sāk tiklīdz iespējams un katrā gadījumā ne vēlāk kā 1989. gada 1. jūlijā, un to dara zināmu Komisijai.

3. pants

Attiecīgās līgumslēdzējas puses konvencijas piemērošanas jomā uzrauga ūdens vidi, ko ietekmē izplūde. Ja izplūde ietekmē vairāk nekā vienas līgumslēdzējas puses ūdeņus, tad attiecīgās līgumslēdzējas puses sadarbojas, lai saskaņotu uzraudzības procedūras.

4. pants

1. Ik pa četrus gadus intervāliem Komisija salīdzinoši novērtē šo līgumslēdzēju pušu programmu un pasākumu izpildi, pamatojoties uz informāciju, ko tā saņem no šīm līgumslēdzējām pusēm, ievērojot konvencijas 17. pantu. Attiecīgajai informācijai īpaši jāsaturs:

- ziņas par atļaujām, kurās paredzēti emisijas standarti dzīvudraba izplūdei,
- rezultāti, kas iegūti no savāktās informācijas vai uzskaites, kura attiecas uz dzīvudraba, kas izplūdis jūras zonā un ūdens-
tecēs, kuras ietekmē jūras zonu, kas minēta 1. panta 1. punktā,

— informācija, kas noteikta IV pielikuma 2. punktā attiecībā uz tām līgumslēdzējām pusēm, kuras piemēro kvalitātes mērķus,

— rezultāti, kas iegūti ūdens vides uzraudzībā saskaņā ar 3. pantu. Pēc vajadzības tos iesniedz kopējā vadības programmā.

2. Ja mainās uzkrātā zinātniskā pieredze, kas galvenokārt attiecas uz dzīvudraba toksicitāti, persistenci un akumulāciju dzīvos organismos un nogulsnēs, vai ja tiek uzlaboti labākie pieejamie tehniskie līdzekļi, tad Komisija apsver attiecīgus priekšlikumus, lai pēc vajadzības noteiktu stingrākas robežvērtības un stingrākus kvalitātes mērķus vai lai noteiktu papildu robežvērtības un papildu kvalitātes mērķus.

5. pants

1. Šīs programmas un pasākumus līgumslēdzējas puses izpilda līdz 1986. gada 1. janvārim.

2. Līgumslēdzējas puses dara Komisijai zināmus to savu tiesību aktu noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šīs programmas un pasākumi.

I PIELIKUMS

Robežvērtības, termiņi, kuros jānodrošina atbilstība tām, un izplūdes uzraudzības procedūra

1. Tabulā noteiktas robežvērtības un termiņi attiecīgajām rūpniecības nozarēm.

Rūpniecības nozare ⁽¹⁾	Robežvērtība, kas jāievēro no:		gada 1. jūlija
	Mērvienība 1986.	gada 1. jūlija 1989.	
1. Ķīmiskās rūpniecības nozares, kurās izmanto dzīvsudraba katalizatorus: a) vinilhlorīda ražošanā	0,1	0,05	mg/l notekūdeņu
	0,2	0,1	g/t vinilhlorīda ražošanas jaudas
	0,1	0,05	mg/l notekūdeņu
	10	5	g/kg pārstrādāta dzīvsudraba
2. Vinilhlorīda ražošanai izmantotajam dzīvsudraba katalizatoru ražošana	0,1	0,05	mg/l notekūdeņu
	1,4	0,7	g/kg pārstrādāta dzīvsudraba
3. Organisko un neorganisko dzīvsudraba savienojumu ražošana (izņemot 2. punktā minētos produktus)	0,1	0,05	mg/l notekūdeņu
	0,1	0,05	g/kg pārstrādāta dzīvsudraba
4. Dzīvsudraba saturošu nepārlādējamo bateriju ražošana	0,1	0,05	mg/l notekūdeņu
	0,05	0,03	g/kg pārstrādāta dzīvsudraba
5. Krāsaino metālu rūpniecība ⁽²⁾			
5.1. Dzīvsudraba reģenerācijas iekārtas	0,1	0,05	mg/l notekūdeņu
5.2. Krāsaino metālu ieguve un attīrīšana	0,1	0,05	mg/l notekūdeņu
6. Dzīvsudraba saturošu toksisko atkritumu attīrīšanas iekārtas	0,1	0,05	mg/l notekūdeņu

⁽¹⁾ Komisija pēc vajadzības nosaka vēlāk robežvērtības tādām rūpniecības nozarēm, kas nav minētas šajā tabulā, izņemot sārmu metālu hlorīdu elektrolīzes nozari, piemēram, papīra un tērauda rūpniecībai vai ar ogleņiem darbināmām spēkstacijām. Pagaidām līgumslēdzējas puses emisijas standartus dzīvsudraba izplūdei nosaka neatkarīgi, saskaņā ar konvencijas 4. panta 2. punktu. Nosakot šādus standartus, ņem vērā labākos pieejamos tehniskos līdzekļus un tie nedrīkst būt mazāk stingri kā vistuvāk salīdzināmās robežvērtības šajā pielikumā.

⁽²⁾ Pamatojoties uz uzkrāto pieredzi šo programmu un pasākumu izpildē un ievērojot 4. panta 2. punktu, Komisija attiecīgā laikā izskata priekšlikumus ierobežojošāku robežvērtību noteikšanai.

2. Robežvērtības, kas izteiktas ar koncentrāciju, kuru parasti nedrīkst pārsniegt, tabulā ir norādītas iepriekš no 1. līdz 4. rūpniecības nozarei. Robežvērtības, kas izteiktas ar maksimālo koncentrāciju, nekādā gadījumā nedrīkst pārsniegt koncentrāciju, kura izteikta ar maksimālo daudzumu, kas dalīts ar ūdens daudzumu, kāds vajadzīgs uz kilogramu apstrādātā dzīvsudraba vai uz tonnu uzstādītās vinilhlorīda ražošanas jaudas.

Tomēr, tā kā dzīvsudraba koncentrācija notekūdeņos ir atkarīga no izmantotā ūdens tilpuma, kas dažādos procesos un iekārtās ir atšķirīgs, vienmēr jāievēro tabulā iepriekš norādītās robežvērtības, kuras izteiktas ar izplūdušā dzīvsudraba daudzumu attiecībā pret apstrādātā dzīvsudraba daudzumu vai attiecībā pret uzstādīto vinilhlorīda ražošanas jaudu.

3. Dienas vidējās robežvērtības ir divkāršotas attiecīgās mēneša vidējās robežvērtības, kas norādītas tabulā.
4. Lai pārbaudītu, vai izplūde atbilst emisijas standartiem, kas noteikti saskaņā ar šajā pielikumā noteiktajām robežvērtībām, jāievieš uzraudzības procedūra.

Šajā procedūrā jāparedz paraugu ņemšana un analīze, izplūdes plūsmas mērījumi un attiecīgos gadījumos apstrādātā dzīvsudraba daudzuma noteikšana.

Ja apstrādātā dzīvsudraba daudzumu nav iespējams noteikt, tad uzraudzības procedūru var pamatot ar dzīvsudraba daudzumu, kas var būt izmantots atbilstoši ražošanas jaudai, par kuru izdota atļauja.

5. Ņem 24 stundu izplūdei reprezentatīvu paraugu. Mēnesī izplūdušā dzīvsudraba daudzumu aprēķina, pamatojot ar diennakti izplūdušā dzīvsudraba daudzumiem.

Tomēr attiecībā uz rūpniecības uzņēmumiem, kuros dzīvsudraba izplūde nepārsniedz 7,5 kg gadā, var ieviest vienkāršotu uzraudzības procedūru.

Piezīmes.

Tabulā noteiktās robežvērtības atbilst mēneša vidējai koncentrācijai vai mēneša maksimālajam piesārņojuma daudzumam.

Izplūdušā dzīvsudraba daudzumus izsaka ar rūpniecības uzņēmumā attiecīgajā laikā izmantotā un apstrādātā dzīvsudraba attiecību vai ar uzstādītās vinilhlorīda ražošanas jaudas attiecību.

II PIELIKUMS

Kvalitātes mērķi

Tām līgumslēdzējām pusēm, kas piemēro kvalitātes mērķus, emisijas standartus nosaka tā, lai attiecīgajam kvalitātes mērķim vai attiecīgajiem kvalitātes mērķiem, kuri ir starp turpmāk noteiktajiem, nodrošina atbilstību dzīvsudraba izplūdes ietekmētajos apgabalos. Kompetentā iestāde nosaka ietekmēto apgabalu katrā atsevišķā gadījumā un no 1. punktā noteiktajiem kvalitātes mērķiem izvēlas mērķi vai mērķus, kurus tā uzskata par atbilstīgiem, ņemot vērā ietekmētā apgabala paredzēto izmantojumu un to, ka šo programmu un pasākumu nolūks ir novērst un likvidēt visu piesārņojumu.

1. Lai novērstu un likvidētu konvencijas 1. pantā noteikto piesārņojumu un, ievērojot minētās konvencijas 4. pantu, ir noteikti šādi kvalitātes mērķi.
 - 1.1. Dzīvsudraba koncentrācija reprezentatīvā zivju gaļas paraugā, ko izvēlas par rādītāju, nedrīkst pārsniegt 0,3 mg/kg mitras zivs.
 - 1.2. Dzīvsudraba koncentrācija šķīdumā grīvas ūdeņos līdz izplūdes ietekmētā saldūdens robežai nedrīkst pārsniegt 0,5 µg/l, kas ir gada rezultātu vidējais aritmētiskais.
 - 1.3. Dzīvsudraba koncentrācija šķīdumā šādos ūdeņos ⁽¹⁾ nedrīkst pārsniegt 0,3 µg/l, kas ir gada rezultātu vidējais aritmētiskais:
 - i) teritoriālajos ūdeņos;
 - ii) ūdeņos, kas nav grīvas ūdeņi un kas atrodas krasta pusē no bāzes līnijas, no kuras mēra teritoriālo ūdeņu platumu un kura ūdenstecēs sniedzas līdz saldūdens robežai.
2. Dzīvsudraba koncentrācija nogulsnēs vai čaulgliemjos (gliemjos un vēžveidīgajos) nedrīkst ar laiku ievērojami palielināties.
3. Ja ūdeņiem kādā apgabalā piemēro vairākus kvalitātes mērķus, tad ūdens kvalitātei jābūt pietiekamai, lai atbilstu katram no tiem.
4. Kvalitātes mērķu skaitliskās vērtības, kas noteiktas 2. punktā un 1. punkta 3. apakšpunktā, izņēmuma gadījumā un, ja tas vajadzīgs tehnisku iemeslu dēļ, līdz 1989. gada 1. jūlijam drīkst reizināt ar 1,5.

⁽¹⁾ Tāļūrai kvalitātes mērķis nav noteikts, pieņemot, ka kvalitātes mērķis teritoriālajiem ūdeņiem un citiem ūdeņiem aizsargā tāļūru pret piesārņojumu.

III PIELIKUMS

Mērījumu standartmetode

1. Analīzes standartmetode, ko izmanto dzīvsudraba satura noteikšanai ūdeņos, zivju gaļā, nogulsnēs un čaulgliemjos (gliemjos un vēžveidīgajos), ir bezliesmas atomu absorbcijas spektrofotometrija pēc piemērotas parauga iepriekšējas apstrādes, kurā īpaši ievēro dzīvsudraba priekšoksidēšanu un pēc tam dzīvsudraba jonu Hg(II) reducēšanu.

Noteikšanas robežām jābūt tādām, lai dzīvsudraba koncentrāciju var izmērīt ar $\pm 30 \%$ pareizību un $\pm 30 \%$ precizitāti šādām koncentrācijām:

- attiecībā uz izplūdi viena desmitdaļa no maksimāli pieļaujamās dzīvsudraba koncentrācijas parauga ņemšanas vietā,
- attiecībā uz virszemes ūdeni viena desmitdaļa no kvalitātes mērķī norādītās dzīvsudraba koncentrācijas,
- attiecībā uz zivju gaļu un čaulgliemjiem (gliemjiem un vēžveidīgajiem) viena desmitdaļa no kvalitātes mērķī norādītās dzīvsudraba koncentrācijas,
- attiecībā uz nogulsnēm viena desmitdaļa no dzīvsudraba koncentrācijas paraugā vai 0,05 mg/kg sausas, izvēloties lielāko vērtību.

2. Plūsma jāizmēra ar $\pm 20 \%$ pareizību.

IV PIELIKUMS

Kvalitātes mērķu uzraudzības procedūra

1. Katrai atļaujai kompetentā iestāde nosaka ierobežojumus, uzraudzības procedūru un termiņus, lai nodrošinātu atbilstību attiecīgajam kvalitātes mērķim vai attiecīgajiem kvalitātes mērķiem.
 2. Attiecībā uz katru izraudzīto un piemēroto kvalitātes mērķi līgumslēdzējas puses ziņo Komisijai par:
 - izplūdes vietām un izkļiedes līdzekļiem,
 - apgabalu, kurā piemēro kvalitātes mērķi,
 - paraugu ņemšanas vietu izvietojumu,
 - paraugu ņemšanas biežumu,
 - paraugu ņemšanas un mērīšanas metodēm,
 - iegūtajiem rezultātiem.
 3. Paraugiem pareizi jārepresentē ūdens vides kvalitāte apgabalā, ko ietekmē izplūde, un paraugu ņemšanas biežumam jābūt pietiekamam, lai norādītu uz jebkurām izmaiņām ūdens vidē, īpaši ņemot vērā hidroloģiskā režīma dabiskās pārmaiņas. Jūras zivju analīze jāizdara pietiekami reprezentatīva skaita paraugiem un sugām.
 4. Attiecībā uz II pielikuma 1.1. punktā noteikto kvalitātes mērķi kompetentā iestāde izraugās zivju sugas, kas jāpieņem par rādītājiem analīzei. No jūras zivīm, kas dzīvo piekrastes ūdeņos un ko zvejo lokāli, var izraudzīties mencu (*Gadus morhua*), merlangu (*Merlangius merlangus*), jūras zeltpleksti (*Pleuronectes platessa*), skumbriju (*Scomber scombrus*), pikšu (*Melanogrammus aeglefinus*) un pleksti (*Platichthys flesus*).
-

PARCOM LĒMUMS 85/2

PROGRAMMAS UN PASĀKUMI

(1985. GADA 5. jūnijs)

par kadmija izplūdes robežvērtībām un kvalitātes mērķiem

KOMISIJA, KAS IZVEIDOTA SASKAŅĀ AR KONVENCIJU PAR JŪRAS PIESĀRŅOŠANAS NOVĒRŠANU NO SAUSZEMES AVOTIEM, KURA PARAKSTĪTA PARĪŽĒ 1974. GADA 4. JŪNIJĀ,

ņemot vērā konvencijas noteikumus un jo īpaši tās 18. panta 3. punktu,

IR PIEŅĒMUSI ŠĀDAS PROGRAMMAS UN PASĀKUMUS.

1. pants

1. Katrai kadmija izplūdei jūras zonā, kas definēta konvencijas 3.a pantā, vai ūdenstecēs, kuras ietekmē jūras zonu, vajadzīga attiecīgās līgumslēdzējas puses kompetentās iestādes iepriekšēja atļauja. Šādās atļaujās nosaka emisijas standartus izplūdei, un tos periodiski pārskata.

2. Emisijas standarti nedrīkst pārsniegt robežvērtības, kas noteiktas 3. punktā tālāk, izņemot gadījumu, kad līgumslēdzēja puse piemēro kvalitātes mērķus atbilstīgi II un IV pielikumam.

3. Robežvērtības, termiņi, kuros jānodrošina atbilstība šīm robežvērtībām, un izplūdes uzraudzības procedūra ir noteikta I pielikumā. Robežvērtības parasti piemēro vietā, kur notekūdeņi, kas satur kadmiju, iztek no rūpniecības uzņēmuma.

Ja kadmiju saturošus notekūdeņus apstrādā ārpus rūpniecības uzņēmuma esošā attīrīšanas iekārtā, kas paredzēta kadmija atdalīšanai, tad attiecīgā līgumslēdzēja puse var atļaut robežvērtības piemērot vietā, kur notekūdeņi iztek no attīrīšanas iekārtas.

4. Neskarot to saistības, kas izriet no 1., 2. un 3. punkta, un konvencijas noteikumus, līgumslēdzējas puses jauniem uzņēmumiem var piešķirt atļaujas tikai tad, ja šie uzņēmumi piemēro standartus, kas atbilst labākajiem pieejamiem tehniskajiem līdzekļiem, kad tas ir vajadzīgs piesārņojuma novēršanai un likvidēšanai.

Neatkarīgi no metodes, ko līgumslēdzēja puse pieņem, gadījumos, kad tehnisku iemeslu dēļ paredzētie pasākumi neatbilst labākajiem pieejamiem tehniskajiem līdzekļiem, tā pirms atļaujas piešķiršanas sniedz Komisijai pierādījumus, kuri apstiprina minēto iemeslu esamību. Komisija savā nākamajā sanāksmē izskata iesniegto informāciju.

5. "Jauns uzņēmums" ir:

— rūpniecības uzņēmums, kurš sācis darboties pēc šo programmu vai pasākumu pieņemšanas,

— esošs rūpniecības uzņēmums, kurā kadmija pārstrādes jauda ir būtiski palielināta pēc šo programmu un pasākumu pieņemšanas.

6. Analīzes standartmetode kadmija klātbūtnes noteikšanai ir norādīta III pielikuma 1. punktā. Citas metodes var izmantot ar nosacījumu, ka šādu metožu noteikšanas robežas, precizitāte un pareizība ir vismaz tikpat augsta kā tām metodēm, kas noteiktas III pielikuma 1. punktā. Notekūdeņu plūsmas mērījumu pareizībai jābūt tādai, kāda noteikta III pielikuma 2. punktā.

2. pants

Attiecīgās līgumslēdzējas puses konvencijas piemērošanas jomā uzrauga ūdens vidi, ko ietekmē izplūde. Ja izplūde ietekmē vairāk nekā vienas līgumslēdzējas puses ūdeņus, tad attiecīgās līgumslēdzējas puses sadarbojas, lai saskaņotu uzraudzības procedūras.

3. pants

1. Ik pa piecu gadu intervāliem Komisija salīdzinoši novērtē šo līgumslēdzēju pušu programmu un pasākumu izpildi, pamatojoties uz informāciju, ko tā saņem no šīm līgumslēdzējām pusēm, ievērojot konvencijas 17. pantu. Attiecīgajai informācijai īpaši jāsaturs:

— ziņas par atļaujām, kurās noteikti emisijas standarti kadmija izplūdei,

— rezultāti, kas iegūti no savāktās informācijas vai uzskaites, kura attiecas uz kadmiju, kas izplūdis jūras zonā un ūdenstecēs, kuras ietekmē jūras zonu, kas minēta 1. panta 1. punktā,

— informācija, kas noteikta IV pielikuma 2. punktā attiecībā uz tām līgumslēdzējām pusēm, kuras piemēro kvalitātes mērķus,

— rezultāti, kas iegūti ūdens vides uzraudzībā saskaņā ar 2. pantu. Pēc vajadzības tie jāiesniedz kopējā vadības programmā.

2. Ja mainās uzkrātā zinātniskā pieredze, kas galvenokārt attiecas uz kadmija toksicitāti, persistenci un akumulāciju dzīvos organismos un nogulsnēs, vai ja tiek uzlaboti labākie pieejamie tehniskie līdzekļi, tad Komisija apsver attiecīgus priekšlikumus, lai

pēc vajadzības noteiktu stingrākas robežvērtības un stingrākus kvalitātes mērķus vai lai noteiktu papildu robežvērtības un papildu kvalitātes mērķus.

4. pants

1. Šīs programmas un pasākumus līgumslēdzējas puses izpilda līdz 1986. gada 1. janvārim.

2. Līgumslēdzējas puses dara Komisijai zināmus to savu tiesību aktu noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šīs programmas un pasākumi.

I PIELIKUMS

Robežvērtības, termiņi, kuros jānodrošina atbilstība tām, un izplūdes uzraudzības procedūra

1. Tabulā turpmāk noteiktas robežvērtības un termiņi attiecīgajām rūpniecības nozarēm.

Rūpniecības nozare ⁽¹⁾	Robežvērtība, kas jāievēro no:		gada 1. janvāra
	Mērvienība 1986.	gada 1. janvāra 1989. ⁽²⁾	
1. Cinka ieguves, svina un cinka attīrīšanas, kadmija metāla un krāsaino metālu rūpniecība	0,3 ⁽³⁾	0,2 ⁽³⁾	mg/l notekūdeņu
2. Kadmija savienojumu ražošana	0,5 ⁽³⁾	0,2 ⁽³⁾	mg/l notekūdeņu
	0,5 ⁽⁴⁾	⁽⁵⁾	g/kg apstrādāta kadmija
3. Pigmentu ražošana	0,5 ⁽³⁾	0,2 ⁽³⁾	mg/l notekūdeņu
	0,3 ⁽⁴⁾	⁽⁵⁾	g/kg apstrādāta kadmija
4. Stabilizatoru ražošana	0,5 ⁽³⁾	0,2 ⁽³⁾	mg/l notekūdeņu
	0,5 ⁽⁴⁾	⁽⁵⁾	g/kg apstrādāta kadmija
5. Nepārlādējamo un pārlādējamo bateriju ražošana	0,5 ⁽³⁾	0,2 ⁽³⁾	mg/l notekūdeņu
	1,5 ⁽⁴⁾	⁽⁵⁾	g/kg apstrādāta kadmija
6. Elektrogalvanizācija ⁽⁶⁾	0,5 ⁽³⁾	0,2 ⁽³⁾	mg/l notekūdeņu
	0,3 ⁽⁴⁾	⁽⁵⁾	g/kg apstrādāta kadmija
7. Fosforskābes un/vai fosfora minerālmēslu ražošana no fosforu saturošiem iežiem ⁽⁷⁾	—	—	

⁽¹⁾ Komisija pēc vajadzības nosaka vēlāk robežvērtības rūpniecības nozarēm, kas nav minētas šajā tabulā. Pagaidām līgumslēdzējas puses standartus kadmija izplūdei nosaka neatkarīgi, saskaņā ar konvencijas 4. panta 2. punktu. Nosakot šādus standartus, ņem vērā labākos pieejamos tehniskos līdzekļus un tie nedrīkst būt mazāk kā vistuvāk salīdzināmās robežvērtības šajā pielikumā.

⁽²⁾ Pamatojoties uz uzkrāto pieredzi šo programmu un pasākumu izpildē un ievērojot 3. panta 2. punktu, Komisija attiecīgā laikā izskata priekšlikumus ierobežojošāku robežvērtību noteikšanai.

⁽³⁾ Kopējā kadmija mēneša plūsmas svērtā vidējā koncentrācija.

⁽⁴⁾ Vidēji mēneši.

⁽⁵⁾ Pašlaik nav iespējams noteikt daudzuma robežvērtības. Vajadzības gadījumā Komisija šīs vērtības nosaka saskaņā ar šo programmu un pasākumu 3. panta 2. punktu. Ja Komisija nenosaka nekādas robežvērtības, tad paliek spēkā daudzuma vērtības, kas noteiktas ailē "no 1986. gada 1. janvāra".

⁽⁶⁾ Līgumslēdzējas puses līdz 1989. gada 1. janvārim drīkst pārtraukt robežvērtību piemērošanu uzņēmumiem, no kuriem izplūst mazāk nekā 10 kg kadmija gadā un kuros galvanizēšanas tvertņu kopējais tilpums ir mazāks par 1,5 m³, ja tehnisku vai administratīvu apsvērumu dēļ šāds pasākums ir absolūti nepieciešams.

⁽⁷⁾ Pašlaik nav ekonomiski pamatotu tehnisko metožu sistemātiskai kadmija ekstrahēšanai no izplūdes, kas rodas, ražojot fosforskābi un/vai fosfora minerālmēslus no fosforu saturošiem iežiem. Tāpēc šādai izplūdei nav noteiktas robežvērtības. Šādu robežvērtību neesamība neatbrīvo līgumslēdzējas puses no pienākuma saskaņā ar šo programmu un pasākumu 1. panta 1. punktu noteikt emisijas standartus šai izplūdei. Komisija pēc vajadzības nosaka vēlāk robežvērtības.

2. Robežvērtības, kas izteiktas ar koncentrāciju, kuru parasti nedrīkst pārsniegt, tabulā iepriekš norādītas 2., 3., 4., 5. un 6. rūpniecības nozarei. Robežvērtības, kas izteiktas ar maksimālo koncentrāciju, nekādā gadījumā nedrīkst pārsniegt tās, kuras izteiktas ar maksimālo daudzumu, kurš dalīts ar ūdens daudzumu, kas vajadzīgs uz kilogramu apstrādātā kadmija. Tomēr, tā kā kadmija koncentrācija notekūdeņos ir atkarīga no izmantotā ūdens daudzuma, kas dažādos procesos un iekārtās ir atšķirīgs, vienmēr jāievēro tabulā iepriekš norādītās robežvērtības, kuras izteiktas ar izplūdušā kadmija daudzumu attiecībā pret apstrādātā kadmija daudzumu, kas norādīts tabulā iepriekš.
3. Dienas vidējās robežvērtības ir divkārtšotas attiecīgās mēneša vidējās robežvērtības, kas norādītas tabulā.
4. Lai pārbaudītu, vai izplūde atbilst emisijas standartiem, kas noteikti saskaņā ar šajā pielikumā noteiktajām robežvērtībām, jāievieš uzraudzības procedūra.

Šajā procedūrā jāparedz paraugu ņemšana un analīze, izplūdes plūsmas mērījumi, un attiecīgos gadījumos arī apstrādātā kadmija daudzuma noteikšana.

Ja apstrādātā kadmija daudzumu nav iespējams noteikt, tad uzraudzības procedūru var pamatot ar kadmija daudzumu, kas var būt izmantots atbilstoši ražošanas jaudai, par kuru izdota atļauja.

5. Ēm 24 stundu izplūdei reprezentatīvu paraugu. Mēnesī izplūdušā kadmija daudzums jāaprēķina, pamatojot ar diennaktī izplūdušā kadmija daudzumiem.

Tomēr attiecībā uz rūpniecības uzņēmumiem, kuros kadmija izplūde nepārsniedz 10 kg gadā, var ieviest vienkāršotu uzraudzības procedūru. Rūpnieciskas galvanizācijas uzņēmumiem vienkāršotu uzraudzības procedūru drīkst ieviest tikai tad, ja galvanizēšanas tvertņu kopējais tilpums ir mazāks par 1,5 m³.

II PIELIKUMS

Kvalitātes mērķi

Tām līgumslēdzējām pusēm, kas piemēro kvalitātes mērķus, emisijas standartus nosaka tā, lai attiecīgajam kvalitātes mērķim vai attiecīgajiem kvalitātes mērķiem, kuri ir starp turpmāk noteiktajiem, nodrošina atbilstību kadmija izplūdes ietekmētajos apgabalos. Kompetentā iestāde nosaka ietekmēto apgabalu katrā atsevišķā gadījumā un no 1. punktā noteiktajiem kvalitātes mērķiem izvēlas mērķi vai mērķus, kurus tā uzskata par atbilstīgiem, ņemot vērā ietekmētā apgabala paredzēto izmantojumu un to, ka šo programmu un pasākumu nolūks ir novērst un likvidēt visu piesārņojumu.

1. Objektam, kurā novērs un likvidē piesārņojumu konvencijas 1. un 4. panta nozīmē, nosaka šādus kvalitātes mērķus un mērījumus izdara pietiekami tuvu izplūdes vietai ⁽¹⁾.
 - 1.1. Kadmija koncentrācija šķīdumā grīvas ūdeņos līdz izplūdes ietekmētā saldūdens robežai nedrīkst pārsniegt 0,5 µg/l.
 - 1.2. Kadmija koncentrācija šķīdumā ūdeņos, ko ietekmē izplūde ⁽²⁾, nedrīkst pārsniegt 2,5 µg/l:
 - i) teritoriālajos ūdeņos;
 - ii) ūdeņos, kas nav grīvas ūdeņi un kas atrodas krasta pusē no bāzes līnijas, no kuras mēra teritoriālo ūdeņu platumu un kura ūdenstecēs sniedzas līdz saldūdens robežai.
2. Papildus iepriekšminētajām prasībām saskaņā ar 2. pantu izdarītās uzraudzības rezultāti jāsalīdzina ar šādām koncentrācijām. ⁽¹⁾
 - 2.1. Attiecībā uz grīvas ūdeņiem līdz saldūdens robežai kadmija koncentrācija šķīdumā ir 1 µg/l.
 - 2.2. Kadmija koncentrācija šķīdumā ir 0,5 µg/l šādos ūdeņos:
 - i) teritoriālajos ūdeņos;
 - ii) ūdeņos, kas nav grīvas ūdeņi un kas atrodas krasta pusē no bāzes līnijas, no kuras mēra teritoriālo ūdeņu platumu un kura ūdenstecēs sniedzas līdz saldūdens robežai.
- 2.2. Ja kādā no valsts tīkla vietām šī koncentrācija neatbilst prasībām, tad iemesli jāpaziņo Komisijai.
3. Kadmija koncentrācija nogulsnes un/vai čaulgliemjos (gliemjos un vēžveidīgajos), ja iespējams, *Mytilus edulis* sugas gliemenēs, nedrīkst ar laiku ievērojami palielināties.
4. Ja ūdeņiem kādā apgabalā piemēro vairākus kvalitātes mērķus, tad ūdens kvalitātei jābūt pietiekamai, lai atbilstu katram no tiem.

⁽¹⁾ Visas koncentrācijas attiecas uz gada rezultātu vidējo aritmētisko.

⁽²⁾ Tāļūrai kvalitātes mērķis nav noteikts, pieņemot, ka kvalitātes mērķis teritoriālajiem ūdeņiem un citiem ūdeņiem aizsargā tāļūru pret piesārņojumu.

III PIELIKUMS

Mērījumu standartmetode

1. Analīzes standartmetode, ko izmanto kadmija satura noteikšanai ūdeņos, nogulsnēs un čaulgliemjos (gliemjos un vēžveidīgajos), ir atomu absorbcijas spektrofotometrija pēc parauga konservēšanas un piemērotas iepriekšējas apstrādes.

Noteikšanas robežām jābūt tādām, lai kadmija koncentrāciju var izmērīt ar $\pm 30\%$ pareizību un $\pm 30\%$ precizitāti šādām koncentrācijām:

- attiecībā uz izplūdi viena desmitdaļa no maksimāli pieļaujamās kadmija koncentrācijas, kas norādīta atļaujā,
- attiecībā uz virszemes ūdeni $0,1 \mu\text{g/l}$ vai viena desmitdaļa no kvalitātes mērķī norādītās kadmija koncentrācijas, izvēloties lielāko vērtību,
- attiecībā uz čaulgliemjiem (gliemjiem un vēžveidīgajiem) $0,1 \text{ mg/kg}$ mitra svara,
- attiecībā uz nogulsnēm viena desmitdaļa no kadmija koncentrācijas paraugā vai $0,1 \text{ mg/kg}$ sausnas, žāvējot $105-110^\circ\text{C}$ temperatūrā un nemainīgā svarā un izvēloties lielāko vērtību.

2. Plūsma jāizmēra ar $\pm 20\%$ pareizību.
-

IV PIELIKUMS

Kvalitātes mērķu uzraudzības procedūra

1. Katrai atļaujai kompetentā iestāde nosaka ierobežojumus, uzraudzības procedūru un termiņus, lai nodrošinātu atbilstību attiecīgajam kvalitātes mērķim vai attiecīgajiem kvalitātes mērķiem.
 2. Attiecībā uz katru izraudzīto un piemēroto kvalitātes mērķi līgumslēdzējas puses ziņo Komisijai par:
 - izplūdes vietām un izkļiedes līdzekļiem,
 - apgabalu, kurā piemēro kvalitātes mērķi,
 - paraugu ņemšanas vietu izvietojumu,
 - paraugu ņemšanas biežumu,
 - paraugu ņemšanas un mērīšanas metodēm,
 - iegūtajiem rezultātiem.
 3. Paraugiem pietiekami jāreprezentē ūdens vides kvalitāte apgabalā, ko ietekmē izplūde, un paraugu ņemšanas biežumam jābūt pietiekamam, lai norādītu uz jebkurām izmaiņām ūdens vidē, īpaši ņemot vērā hidroloģiskā režīma dabiskās pārmaiņas.
-

ANNEXE

DÉCISION PARCOM 85/1

PROGRAMMES ET MESURES

du 5 juin 1985

concernant les valeurs limites et les objectifs de qualité pour les rejets de mercure des secteurs autres que celui de l'électrolyse des chlorures alcalins

LA COMMISSION CRÉÉE PAR LA CONVENTION POUR LA PRÉVENTION DE LA POLLUTION MARINE D'ORIGINE TELLURIQUE, SIGNÉE À PARIS LE 4 JUIN 1974,

eu égard aux dispositions de la convention, et notamment son article 18 paragraphe 3,

A ARRÊTÉ LES PROGRAMMES ET MESURES CI-APRÈS:

Article premier

1. Tout rejet de mercure de secteurs industriels autres que celui de l'électrolyse des chlorures alcalins, dans la zone maritime définie à l'article 3a de la convention ou dans des cours d'eau qui affectent la zone maritime, fait l'objet d'une autorisation préalable délivrée par l'autorité compétente de la partie contractante concernée. De telles autorisations spécifient des normes d'émission pour le rejet et sont revues périodiquement.

2. Les normes d'émission ne doivent pas dépasser les valeurs limites décrites au paragraphe 3 ci-après, sauf dans les cas où une partie contractante applique des objectifs de qualité conformément aux annexes II et IV.

3. Les valeurs limites, les délais fixés pour le respect de ces valeurs et la procédure de surveillance et de contrôle à appliquer aux rejets figurent à l'annexe I. Les valeurs limites s'appliquent normalement au point où les eaux usées contenant du mercure sortent de l'établissement industriel.

Si les eaux usées contenant du mercure sont traitées hors de l'établissement industriel dans une installation de traitement destinée à éliminer le mercure, la partie contractante concernée peut permettre que les valeurs limites soient appliquées au point où les eaux usées sortent de l'installation de traitement.

4. Sans préjudice de leurs obligations résultant des paragraphes 1, 2 et 3 ainsi que des dispositions de la convention, les parties contractantes ne peuvent accorder d'autorisations pour les établissements nouveaux que si ces établissements appliquent les normes correspondant aux meilleurs moyens techniques disponibles lorsque cela est nécessaire afin de prévenir et d'éliminer la pollution.

Quelle que soit la méthode qu'elle adopte, la partie contractante, dans le cas où, pour des raisons techniques, les mesures envisagées ne correspondent pas aux meilleurs moyens techniques disponibles, informe la commission préalablement à toute autorisation des justifications de ces raisons. Lors de sa réunion suivante, la commission examine l'information présentée.

5. Aux fins des présents programmes et mesures, on entend par "établissement nouveau":

- tout établissement industriel mis en service après la date d'adoption des présents programmes et mesures,
- tout établissement industriel existant dont la capacité de traitement du mercure a été augmentée considérablement après la date d'adoption des présents programmes et mesures.

6. La méthode d'analyse de référence à utiliser pour déterminer la présence de mercure figure à l'annexe III point 1. D'autres méthodes peuvent être utilisées à condition que les limites de détection, la précision et l'exactitude de ces méthodes soient au moins aussi valables que celles qui figurent à l'annexe III point 1. L'exactitude requise pour la mesure du débit des effluents figure à l'annexe III point 2.

Article 2

1. Les parties contractantes établissent des programmes spécifiques pour les rejets de mercure effectués par des sources multiples qui ne sont pas des établissements industriels et pour lesquelles les normes d'émission mentionnées à l'article 1er ne peuvent pas être appliquées dans la pratique.

2. L'objectif de ces programmes spécifiques est d'éviter ou d'éliminer la pollution. Ils comportent notamment les mesures et les techniques les plus appropriées en vue d'assurer la substitution, la rétention et le recyclage du mercure.

3. Les programmes spécifiques sont d'application aussitôt que possible, et en tout cas au plus tard le 1er juillet 1989, et sont communiqués à la commission.

Article 3

Les parties contractantes concernées assurent la surveillance, dans la zone couverte par la convention, du milieu aquatique affecté par les rejets. Dans le cas de rejets affectant les eaux de plusieurs parties contractantes, les parties contractantes concernées collaborent en vue d'harmoniser les procédures de surveillance.

Article 4

1. À des intervalles de quatre ans, la commission procède à une évaluation comparative de l'application des présents programmes et mesures par les parties contractantes sur la base des informations que celles-ci présentent à la commission conformément à l'article 17 de la convention, en particulier en ce qui concerne:

- les détails relatifs aux autorisations fixant les normes d'émission pour les rejets de mercure,
- les résultats de l'information rassemblée ou des inventaires établis, relatifs aux rejets de mercure effectués dans la zone maritime et dans les cours d'eau qui affectent la zone maritime, visés à l'article 1er paragraphe 1,

— l'information figurant à l'annexe IV point 2 pour les parties contractantes qui appliquent des objectifs de qualité,

— les résultats du contrôle et de la surveillance continus du milieu aquatique conformément à l'article 3. Or cela s'applique, ces résultats devraient être soumis dans le cadre du programme conjoint de contrôle et de surveillance continus.

2. En cas de modification des connaissances scientifiques relatives principalement à la toxicité, à la persistance et à l'accumulation du mercure dans les organismes vivants et dans les sédiments, ou en cas d'amélioration des meilleurs moyens techniques disponibles, des propositions appropriées sont examinées par la commission visant à renforcer, si nécessaire, les valeurs limites et les objectifs de qualité, ou à adopter des valeurs limites supplémentaires et des objectifs de qualité supplémentaires.

Article 5

1. Les parties contractantes mettent en oeuvre les présents programmes et mesures à compter du 1er janvier 1986.

2. Les parties contractantes informent la commission des dispositions de droit interne prises en application des présents programmes et mesures.

ANNEXE I

Valeurs limites, délais fixés pour le respect de ces valeurs et procédure de surveillance et de contrôle à appliquer aux rejets

1. Pour les secteurs industriels concernés, les valeurs limites et les délais d'application sont regroupés dans le tableau ci-après:

Secteur industriel ⁽¹⁾	Valeur limite à respecter à partir du:		Unité de mesure
	1 ^{er} juillet 1986	1 ^{er} juillet 1989	
1. Industries chimiques utilisant les catalyseurs mercuriels:			
a) pour la production du chlorure de vinyle	0,1	0,05	mg/l eau rejetée
	0,2	0,1	g/t capacité de production de chlorure de vinyle
b) pour d'autres procédés	0,1	0,05	mg/l eau rejetée
	10	5	g/kg mercure traité
2. Fabrication des catalyseurs mercuriels utilisés pour la production du chlorure de vinyle	0,1	0,05	mg/l eau rejetée
	1,4	0,7	g/kg mercure traité
3. Fabrication des composés organiques et non organiques du mercure, à l'exception des produits visés au point 2	0,1	0,05	mg/l eau rejetée
	0,1	0,05	g/kg mercure traité
4. Fabrication des batteries primaires contenant du mercure	0,1	0,05	mg/l eau rejetée
	0,05	0,03	g/kg mercure traité
5. Industrie des métaux non ferreux ⁽²⁾			
5.1. Établissements de récupération du mercure	0,1	0,05	mg/l eau rejetée
5.2. Extraction et raffinage de métaux non ferreux	0,1	0,05	mg/l eau rejetée
6. Établissements de traitement de déchets toxiques contenant du mercure	0,1	0,05	mg/l eau rejetée

⁽¹⁾ Pour les secteurs industriels autres que celui de l'électrolyse des chlorures alcalins, qui ne sont pas mentionnés dans le présent tableau, tels que les industries du papier et de l'acier ou les centrales thermiques au charbon, les valeurs limites sont fixées en cas de besoin par la commission à un stade ultérieur. Entre-temps, les parties contractantes fixent de manière autonome, conformément à l'article 4 paragraphe 2 de la convention, des normes d'émission pour les rejets de mercure. Ces normes doivent tenir compte des meilleurs moyens techniques disponibles et ne doivent pas être moins strictes que la valeur limite la plus comparable contenue dans la présente annexe.

⁽²⁾ Sur la base de l'expérience acquise lors de l'application des présents programmes et mesures et conformément aux dispositions de leur article 4 paragraphe 2, la commission considérera, en temps utile, des propositions ayant pour but de fixer des valeurs limites plus restrictives.

2. Les valeurs limites exprimées en termes de concentration qui, en principe, ne doivent pas être dépassées figurent dans le tableau ci-avant pour les secteurs industriels 1 à 4. Dans aucun cas, les valeurs limites exprimées en concentrations maximales ne peuvent être supérieures à celles exprimées en quantités maximales divisées par les besoins en eau par kilogramme de mercure traité ou par tonne de capacité de production de chlorure de vinyle installée.

Toutefois, étant donné que la concentration de mercure dans les effluents dépend du volume d'eau impliqué, qui diffère selon les différents procédés et établissements, les valeurs limites, exprimées en termes de quantité de mercure rejeté par rapport à la quantité de mercure traité ou à la capacité de production de chlorure de vinyle installée, figurant dans le tableau ci-avant, doivent être respectées dans tous les cas.

3. Les valeurs limites des moyennes journalières sont égales au double des valeurs limites des moyennes mensuelles correspondantes figurant au tableau.
4. Pour vérifier si les rejets satisfont aux normes d'émission fixées conformément aux valeurs limites définies dans la présente annexe, une procédure de contrôle doit être instituée.

Cette procédure doit prévoir le prélèvement et l'analyse d'échantillons, la mesure du débit des rejets et, le cas échéant, de la quantité du mercure traité.

Si la quantité de mercure traité est impossible à déterminer, la procédure de contrôle peut se fonder sur la quantité de mercure qui peut être utilisée en fonction de la capacité de production sur laquelle se fonde l'autorisation.

5. Un échantillon représentatif du rejet pendant une période de vingt-quatre heures est prélevé. La quantité de mercure rejeté au cours d'un mois est calculée sur la base des quantités quotidiennes de mercure rejeté.

Toutefois, une procédure de contrôle simplifiée peut être instaurée pour les établissements industriels qui ne rejettent pas plus de 7,5 kg de mercure par an.

Notes

Les valeurs limites indiquées dans le tableau correspondent à une concentration moyenne mensuelle ou à une charge mensuelle maximale.

Les quantités de mercure rejetées sont exprimées en quantité de mercure traitée par l'établissement industriel pendant la même période ou en fonction de la capacité de production de chlorure de vinyle installée.

ANNEXE II

Objectifs de qualité

Pour celles des parties contractantes qui appliquent la stratégie des objectifs de qualité, les normes d'émission sont fixées de manière à ce que le (ou les) objectif(s) de qualité approprié(s) parmi ceux énumérés ci-après soi(ent) respecté(s) dans la région affectée par les rejets de mercure. L'autorité compétente désigne la région affectée dans chaque cas et sélectionne, parmi les objectifs de qualité figurant au point 1 ci-après, celui ou ceux qu'elle juge appropriés, eu égard à la destination de la région affectée, en tenant compte du fait que l'objectif des présents programmes et mesures est de prévenir et d'éliminer toute pollution.

1. Dans le but de prévenir et d'éliminer la pollution telle que définie dans l'article 1er de la convention et en application de l'article 4 de ladite convention, les objectifs de qualité ci-après sont fixés.
 - 1.1. La concentration de mercure dans un échantillon représentatif de la chair de poisson choisie comme indicateur ne doit pas excéder 0,3 mg/kg de chair humide.
 - 1.2. La concentration de mercure en solution dans les eaux des estuaires, jusqu'à la limite des eaux douces, affectées par les rejets ne doit pas excéder 0,5 µg/l en tant que moyenne arithmétique des résultats obtenus au cours d'une année.
 - 1.3. La concentration de mercure en solution dans les eaux suivantes ⁽¹⁾ ne doit pas excéder 0,3 µg/l en tant que moyenne arithmétique des résultats obtenus au cours d'une année:
 - i) eaux de mer territoriales;
 - ii) les eaux, non estuariennes, en deçà de la ligne de base servant à mesurer la largeur de la mer territoriale et s'étendant dans le cas des cours d'eau jusqu'à la limite des eaux douces.
2. La concentration de mercure dans les sédiments ou mollusques et crustacés ne doit pas augmenter de manière significative avec le temps.
3. Lorsque plusieurs objectifs de qualité sont appliqués aux eaux d'une région, la qualité des eaux doit être suffisante pour respecter chacun de ces objectifs.
4. À titre d'exception, dans la mesure où cela s'avère nécessaire pour des raisons techniques et après notification préalable à la commission, les valeurs numériques des objectifs de qualité figurant aux points 1.2 et 1.3 peuvent être multipliées par 1,5 jusqu'au 1er juillet 1989.

⁽¹⁾ Il n'a pas été fixé de normes de qualité pour la haute mer, vu que l'objectif de qualité pour les eaux territoriales et autres eaux protégeront la haute mer contre la pollution.

ANNEXE III

Méthodes de mesure de référence

1. La méthode d'analyse de référence utilisée pour déterminer la teneur en mercure des eaux, de la chair de poisson, des sédiments et des mollusques et crustacés est la mesure de l'absorption atomique sans flamme par spectrophotométrie, après avoir soumis l'échantillon à un traitement préalable adéquat tenant compte notamment de la préoxydation du mercure et de la réduction successive des ions mercuriques Hg (II).

Les limites de détection doivent être telles que la concentration en mercure puisse être mesurée avec une exactitude de $\pm 30 \%$ et une précision de $\pm 30 \%$ pour les concentrations suivantes:

- dans le cas de rejets, un dixième de la concentration maximale autorisée en mercure spécifiée dans l'autorisation,
- dans le cas d'eaux superficielles, un dixième de la concentration en mercure spécifiée par l'objectif de qualité,
- dans le cas de la chair de poisson ainsi que dans le cas de mollusques et de crustacés, un dixième de la concentration en mercure spécifiée par l'objectif de qualité,
- dans le cas de sédiments, un dixième de la concentration du mercure de l'échantillon ou 0,05 mg/kg poids sec, la valeur la plus élevée étant d'application.

2. La mesure du débit doit être effectuée avec une exactitude de $\pm 20 \%$.

ANNEXE IV

Procédure de contrôle pour les objectifs de qualité

1. Pour toute autorisation accordée en application des présents programmes et mesures, l'autorité compétente précise les restrictions, les modalités de surveillance et les délais limites pour assurer le respect du ou des objectifs de qualité en cause.
 2. Pour chaque objectif de qualité choisi et appliqué, les parties contractantes doivent faire rapport à la commission sur:
 - les points de rejet et le dispositif de dispersion,
 - la zone dans laquelle est appliqué l'objectif de qualité,
 - la localisation des points de prélèvement,
 - la fréquence d'échantillonnage,
 - les méthodes d'échantillonnage et de mesure,
 - les résultats obtenus.
 3. Les échantillons doivent être suffisamment représentatifs de la qualité du milieu aquatique dans la région affectée par les rejets et la fréquence d'échantillonnage doit être suffisante pour mettre en évidence les modifications éventuelles du milieu aquatique, compte tenu notamment des variations naturelles du régime hydrologique. L'analyse des poissons d'eau de mer doit porter sur un nombre suffisamment représentatif d'échantillons et d'espèces.
 4. En ce qui concerne l'objectif de qualité visé au point II de l'annexe 11, l'autorité compétente choisit les espèces de poissons à retenir comme indicateurs à analyser. Pour les eaux salines, les espèces localement capturées et choisies parmi celles habitant les eaux côtières peuvent inclure le cabillaud (*Gadus morhua*), le merlan (*Merlangius merlangus*), la plie (*Pleuronectes platessa*), le maquereau (*Scomber scombrus*), l'églefin (*Melanogrammus aeglefinus*) et le flet (*Platichthys flesus*).
-

DÉCISION PARCOM 85/2

PROGRAMMES ET MESURES

du 5 juin 1985

concernant les valeurs limites et les objectifs de qualité pour les rejets de cadmium

LA COMMISSION CRÉÉE PAR LA CONVENTION POUR LA PRÉVENTION DE LA POLLUTION MARINE
D'ORIGINE TELLURIQUE, SIGNÉE À PARIS LE 4 JUIN 1974,

eu égard aux dispositions de la convention, et notamment son article 18 paragraphe 3,

A ARRÊTÉ LES PROGRAMMES ET MESURES CI-APRÈS:

Article premier

1. Tout rejet de cadmium dans la zone maritime définie à l'article 3a de la convention ou dans un cours d'eau affectant la zone maritime fait l'objet d'une autorisation préalable délivrée par l'autorité compétente de la partie contractante concernée. De telles autorisations spécifient des normes d'émission pour le rejet et sont revues périodiquement.

2. Les normes d'émission ne doivent pas dépasser les valeurs limites spécifiées au paragraphe 3 ci-après, sauf dans les cas où une partie contractante applique des objectifs de qualité conformément aux annexes II et IV.

3. Les valeurs limites, les délais fixés pour le respect de ces valeurs et la procédure de surveillance et de contrôle à appliquer aux rejets figurant à l'annexe I. Les valeurs limites s'appliquent normalement au point où les eaux usées contenant du cadmium sortent de l'établissement industriel.

Si les eaux usées contenant du cadmium sont traitées hors de l'établissement industriel dans une installation de traitement destinée à éliminer le cadmium, la partie contractante peut permettre que les valeurs limites soient appliquées au point où les eaux usées sortent de l'installation de traitement.

4. Sans préjudice de leurs obligations résultant des paragraphes 1, 2 et 3 ainsi que des dispositions de la convention, les parties contractantes ne peuvent accorder d'autorisation pour les établissements nouveaux que si ces établissements appliquent les normes correspondant aux meilleurs moyens techniques disponibles, lorsque cela est nécessaire afin de prévenir et d'éliminer la pollution.

Quelle que soit la méthode qu'elle adopte, la partie contractante, dans le cas où, pour des raisons techniques, les mesures envisagées ne correspondent pas aux meilleurs moyens techniques disponibles, doit informer la commission préalablement à toute autorisation des justifications de ces raisons. Lors de sa réunion suivante, la commission doit examiner l'information présentée.

5. Aux fins des présents programmes et mesures, on entend par "établissement nouveau":

- l'établissement industriel mis en service après la date d'adoption des présents programmes et mesures,
- l'établissement industriel existant dont la capacité de traitement du cadmium a été augmentée considérablement après la date d'adoption des présents programmes et mesures.

6. La méthode d'analyse de référence à utiliser pour déterminer la présence de cadmium figure à l'annexe III point 1. D'autres méthodes peuvent être utilisées à condition que les limites de détection, la précision et l'exactitude de ces méthodes soient au moins aussi valables que celles qui figurent à l'annexe III point 2.

Article 2

Les parties contractantes concernées assurent la surveillance, dans la zone couverte par la convention, du milieu aquatique affecté par les rejets. Dans le cas de rejets affectant les eaux de plusieurs parties contractantes, les parties contractantes concernées collaborent en vue d'harmoniser les procédures de surveillance.

Article 3

1. À des intervalles de cinq ans, la commission procède à une évaluation comparative de l'application des présents programmes et mesures par les parties contractantes, sur la base des informations que les parties contractantes présentent à la commission, conformément à l'article 17 de la convention, en particulier en ce qui concerne:

- les détails relatifs aux autorisations fixant les normes d'émission pour les rejets de cadmium,
- les résultats de l'information rassemblée ou des inventaires établis, relatifs aux rejets de cadmium effectués dans la zone

maritime ou dans les cours d'eau qui affectent la zone maritime visés à l'article 1er paragraphe 1,

- l'information figurant à l'annexe IV point 2 pour les parties contractantes qui appliquent des objectifs de qualité,
- les résultats du contrôle et de la surveillance continus du milieu aquatique conformément à l'article 2. Ol cela s'applique, ces résultats devraient être soumis dans le cadre du programme conjoint de contrôle et de surveillance continus.

2. En cas de modification des connaissances scientifiques relatives principalement à la toxicité, à la persistance et à l'accumulation du cadmium dans les organismes vivants dans les sédiments, ou en cas d'amélioration des meilleurs moyens techniques disponi-

bles, des propositions appropriées sont examinées par la commission visant à renforcer, si nécessaire, les valeurs limites et les objectifs de qualité, ou à fixer des valeurs limites supplémentaires et des objectifs de qualité supplémentaires.

Article 4

1. Les parties contractantes mettent en oeuvre les présents programmes et mesures à compter du 1er janvier 1986.
2. Les parties contractantes informent la commission des dispositions de droit interne prises en application des présents programmes et mesures.

ANNEXE I

Valeurs limites, délais fixés pour le respect de ces valeurs et procédures de surveillance et de contrôle à appliquer aux rejets

1. Pour les secteurs industriels concernés, les valeurs limites et les délais d'application sont regroupés dans le tableau ci-après:

Secteur industriel ⁽¹⁾	Valeurs limites à respecter à partir du:		Unité de mesure
	1 ^{er} Janvier 1986	1 ^{er} Janvier 1989 ⁽²⁾	
1. Extraction du zinc, raffinage du plomb et du zinc, Industrie des métaux non ferreux et du cadmium métallique	0,3 ⁽³⁾	0,2 ⁽³⁾	mg/l eau rejetée
2. Fabrication des composés de cadmium	0,5 ⁽³⁾	0,2 ⁽³⁾	mg/l eau rejetée
	0,5 ⁽⁴⁾	⁽⁵⁾	g/kg cadmium traité
3. Fabrication des pigments	0,5 ⁽³⁾	0,2 ⁽³⁾	mg/l eau rejetée
	0,3 ⁽⁴⁾	⁽⁵⁾	g/kg cadmium traité
4. Fabrication des stabilisants	0,5 ⁽³⁾	0,2 ⁽³⁾	mg/l eau rejetée
	0,5 ⁽⁴⁾	⁽⁵⁾	g/kg cadmium traité
5. Fabrication des batteries primaires et secondaires	0,5 ⁽³⁾	0,2 ⁽³⁾	mg/l eau rejetée
	1,5 ⁽⁴⁾	⁽⁵⁾	g/kg cadmium traité
6. Electrodeposition ⁽⁶⁾	0,5 ⁽³⁾	0,2 ⁽³⁾	mg/l eau rejetée
	0,3 ⁽⁴⁾	⁽⁵⁾	g/kg cadmium traité
7. Fabrication de l'acide phosphorique et/ou d'engrais phosphatés à partir de roche phosphatée ⁽⁷⁾	—	—	

⁽¹⁾ Pour les secteurs industriels qui ne sont pas mentionnés dans le présent tableau, les valeurs limites seront fixées en cas de besoin par la commission à un stade ultérieur. Entre-temps, les parties contractantes fixent de manière autonome, conformément aux dispositions de l'article 4 paragraphe 2 de la convention, des normes pour les rejets de cadmium. Ces normes doivent tenir compte des meilleurs moyens techniques disponibles et ne doivent pas être moins strictes que la valeur limite la plus comparable contenue dans cette annexe.

⁽²⁾ Sur la base de l'expérience acquise lors de l'application des présents programmes et mesures, et conformément aux dispositions de leur article 3 paragraphe 2, la commission considérera, en temps utile, des propositions ayant pour but de fixer des valeurs limites plus restrictives.

⁽³⁾ Concentration moyenne mensuelle en cadmium total pondéré selon le débit de l'effluent.

⁽⁴⁾ Moyenne mensuelle.

⁽⁵⁾ Il est pour le moment impossible de fixer les valeurs limites exprimées en poids. La commission fixe ces valeurs le cas échéant comme le prévoit l'article 3 paragraphe 2 des présents programmes et mesures. Si la commission ne fixe pas de valeurs limites, les valeurs exprimées en poids figurant dans la colonne "1er Janvier 1986" sont maintenues.

⁽⁶⁾ Les parties contractantes peuvent suspendre jusqu'au 1er Janvier 1989 l'application des valeurs limites pour les établissements ne rejetant pas plus de 10 kg de cadmium par an et dont l'ensemble des cuves d'électrodeposition représente un volume inférieur à 1,5 m³, lorsque la situation technique ou administrative rend cette mesure absolument nécessaire.

⁽⁷⁾ Au stade actuel, il n'existe pas de méthodes techniques valables sur le plan économique qui permettent d'extraire systématiquement le cadmium des rejets résultant de la production d'acide phosphorique et/ou d'engrais phosphatés à partir de roche phosphatée. Aucune valeur limite n'a donc été fixée pour ces rejets. L'absence de ces valeurs limites ne dégage pas les parties contractantes de leur obligation, au titre du paragraphe 1 de l'article 1er des présents programmes et mesures, de fixer des normes d'émission pour ces rejets. Les valeurs limites seront fixées à un stade ultérieur par la commission, si le besoin s'en fait sentir.

2. Les valeurs limites exprimées en termes de concentration qui, en principe, ne doivent pas être dépassées figurent dans le tableau ci-avant pour les secteurs industriels des rubriques 2, 3, 4, 5 et 6. Dans tous les cas, les valeurs limites exprimées en concentrations maximales ne peuvent être supérieures à celles exprimées en quantités maximales divisées par les besoins en eau par kilogramme de cadmium traité. Toutefois, étant donné que la concentration de cadmium dans les effluents dépend du volume d'eau impliqué, qui diffère selon les différents procédés et établissements, les valeurs limites, exprimées en termes de quantité de cadmium rejeté par rapport à la quantité de cadmium traité, figurant dans le tableau ci-avant, doivent être respectées dans tous les cas.
3. Les valeurs limites des moyennes journalières sont égales au double des valeurs limites des moyennes mensuelles correspondantes figurant dans le tableau ci-avant.
4. Pour vérifier si les rejets satisfont aux normes d'émission fixées conformément aux valeurs limites définies à la présente annexe, une procédure de contrôle doit être instituée.

Cette procédure doit prévoir le prélèvement et l'analyse d'échantillons, la mesure du débit des rejets et de la quantité de cadmium traité.

Si la quantité de cadmium traité est impossible à déterminer, la procédure de contrôle peut se fonder sur la quantité de cadmium qui peut être utilisée en fonction de la capacité de production sur laquelle se fonde l'autorisation.

5. Un échantillon représentatif du rejet pendant une période de vingt-quatre heures est prélevé. La quantité de cadmium rejetée au cours d'un mois doit être calculée sur la base des quantités quotidiennes de cadmium rejetées.

Toutefois, une procédure de contrôle simplifiée peut être instaurée pour les établissements industriels qui ne rejettent pas plus de 10 kg de cadmium par an. En ce qui concerne les établissements industriels d'électrodéposition, une procédure de contrôle simplifiée ne peut être instaurée que si l'ensemble des cuves d'électrodéposition représente un volume inférieur à 1,5 m³.

ANNEXE II

Objectifs de qualité

Pour celles des parties contractantes qui appliquent la stratégie des objectifs de qualité, les normes d'émission sont fixées de manière que le (ou les) objectif(s) de qualité approprié(s), parmi ceux énumérés ci-après, soi(en)t respecté(s) dans la région affectée par des rejets de cadmium. L'autorité compétente désigne la région affectée dans chaque cas et sélectionne, parmi les objectifs de qualité figurant au paragraphe 1, celui ou ceux qu'elle juge appropriés, eu égard à la destination de la région affectée, en tenant compte du fait que l'objectif des présents programmes et mesures est de prévenir et d'éliminer toute pollution.

1. Dans le but de prévenir et d'éliminer la pollution au sens des articles 1er et 4 de la convention de Paris, les objectifs de qualité ci-après, qui sont mesurés suffisamment proche du point de rejet, sont fixés ⁽¹⁾
 - 1.1. la concentration de cadmium en solution dans les eaux des estuaires jusqu'à la limite des eaux douces affectées par les rejets ⁽²⁾ ne doit pas excéder 5 µg/l;
 - 1.2. la concentration de cadmium en solution dans les eaux suivantes affectées par les rejets ⁽²⁾ ne doit pas excéder 2,5 µg/l:
 - i) eaux de mer territoriales;
 - ii) les eaux, non estuariennes, en deçà de la ligne de base servant à mesurer la largeur de la mer territoriale et s'étendant dans le cas des cours d'eau jusqu'à la limite des eaux douces.
2. Outre les exigences ci-avant, les résultats du contrôle et de la surveillance continus effectués conformément à l'article 2 doivent être comparés aux concentrations suivantes ⁽¹⁾
 - 2.1. dans le cas des eaux estuariennes jusqu'à la limite des eaux douces, une concentration de cadmium en solution de 1 µg/l;
 - 2.2. une concentration de cadmium en solution de 0,5 µg/l dans les eaux suivantes:
 - i) eau de mer territoriales;
 - ii) les eaux, non estuariennes, en deçà de la ligne de base servant à mesurer la largeur de la mer territoriale et s'étendant dans le cas des cours d'eau jusqu'à la limite des eaux douces.
 - 2.3. Si ces concentrations ne sont pas respectées, ne fût-ce qu'en un seul point du réseau national de contrôle et de surveillance, les raisons doivent en être avisées à la commission.
3. La concentration de cadmium dans les sédiments et/ou mollusques et crustacés, si possible de l'espèce *Mytilus edulis*, ne doit pas augmenter de manière significative avec le temps.
4. Lorsque plusieurs objectifs de qualité sont appliqués aux eaux d'une région, la qualité des eaux doit être suffisante pour respecter chacun de ces objectifs.

⁽¹⁾ Toutes les concentrations se rapportent à la moyenne arithmétique des résultats obtenus pendant une année.

⁽²⁾ Il n'a pas été fixé de normes de qualité pour la haute mer, vu que les normes de qualité pour les mers territoriales et autres eaux protégeront la haute mer contre la pollution.

ANNEXE III

Méthodes de mesure de référence

1. La méthode d'analyse de référence utilisée pour déterminer la teneur en cadmium des eaux, des sédiments et des mollusques et crustacés est la mesure de l'absorption atomique par spectrophotométrie, après conservation et traitement appropriés de l'échantillon.

Les limites de détection doivent être telles que la concentration en cadmium puisse être mesurée avec une exactitude de $\pm 30 \%$ et une précision de $\pm 30 \%$ pour les concentrations suivantes:

- dans le cas de rejets, un dixième de la concentration maximale autorisée en cadmium, spécifiée dans l'autorisation,
- dans le cas des eaux superficielles, $0,1 \mu\text{g/l}$ ou un dixième de la concentration en cadmium, spécifiée par l'objectif de qualité, la valeur la plus élevée étant à retenir,
- dans le cas de mollusques et crustacés, $0,1 \text{ mg/kg}$, poids humide,
- dans le cas de sédiments, un dixième de la concentration du cadmium de l'échantillon ou $0,1 \text{ mg/kg}$, poids sec, séchage effectué entre 105 et $110 \text{ }^{\circ}\text{C}$ à poids constant, la valeur la plus élevée étant à retenir.

2. La mesure du débit des effluents doit être effectuée avec une exactitude de $\pm 20 \%$.
-

ANNEXE IV

Procédure de contrôle pour les objectifs de qualité

1. L'autorité compétente précise les prescriptions, les modalités de surveillance et les délais pour assurer le respect du ou des objectifs de qualité en cause.
 2. Pour chaque objectif de qualité choisi et appliqué, les parties contractantes doivent faire rapport à la commission sur:
 - les points de rejet et le dispositif de dispersion,
 - la zone dans laquelle est appliqué l'objectif de qualité,
 - la localisation des points de prélèvement,
 - la fréquence d'échantillonnage,
 - les méthodes d'échantillonnage et de mesure,
 - les résultats obtenus.
 3. Les échantillons doivent être suffisamment représentatifs de la qualité du milieu aquatique dans la région affectée par les rejets et la fréquence d'échantillonnage doit être suffisante pour mettre en évidence les modifications éventuelles du milieu aquatique, compte tenu notamment des variations naturelles du régime hydrologique.
-